

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Illvstri Regi Francorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

tilem vestem Domini, cui crucifixorum manus in aliarum vestium divisione percit, scindere usque hodie, licet frustra, conatur, non attendens quod una tantum extitit arca, intra quam sub uno rectore quicumque fuerunt, leguntur in cataclismo salvati: qui autem extra ipsam inventi sunt, omnes in diluvio perierunt. Quia igitur id in scandalum nostrum & fidei Christianae redundat dispendium, nec jam possumus vitare clamores Ecclesiae generalis, quae nos & praedecessores nostros negligentiae ac tarditatis redarguit, monemus frat. tuam & exhor. in Domino, per apostolica tibi scripta mandantes, quatenus omnimodam sollicitudinem & efficacem operam interponas, ut Graecorum universitas redeat ad Ecclesiae unitatem, & ad matrem filia revertatur, & fiat iuxta verbum Domini unum ovile, & unus pastor. Alioquin non possemus ulterius &c. *ut supra usque ad verbum* inspiret. Ceterum cum peccatis nostris exigentibus rebus &c. *in eundem modum usque ad verba* in cruce Domini nostri Iesu Christi, miramur quod carissimus in Christo filius noster Constantinopolitan. Imperator illustris nec exuli Christo subvenit, nec liberationem terrae natiuitatis ipsius, in qua Deus Rex noster ante secula salutem dignatus est operari, sicut debuerat, intendere haecenus procuravit, cum tam ex vicinitate locorum &c. *usque ad verbum* adimplere. Cum igitur terrae sanctae, in qua pedes Christi steterunt, totis desideremus affectibus subveniri, fraternitatem tuam rogamus attentius & exhortamur in Domino, quatenus praefatum Imperatorem monere studeas & inducere diligenter ut ad succursum ejus potenter intendat.

ILLVSTRI REGI
Francorum.

Mediator Dei & hominum Christus Iesus redemptionis humanae mysterium impleturus, pacem discipulis pro hereditate legavit, ut eam servarent adinvicem, & ad observationem ejus ceteros invitarent, *Pacem, inquit, meam do vobis, pacem relinquo vobis.* Propheta quoque monemur consilio ut pacem non solum quarere, sed etiam persequi debeamus, *Inquire, dicentis, pacem, & persequere eam.* Vnde nos, qui vices Christi licet insufficientes exercemus in ter-

ris, ejus sequentes exemplum, & praedecessorum nostrorum consuetudinem imitantes, ad reformandam inter discordantes verae pacis concordiam intendere volumus & tenemur, praesertim cum ex discordantium ipsorum dissidio magnum tam ipsis quam Ecclesiis & pauperibus terrae suae immo & toti Christiano populo provenerit detrimentum. Nam ut stragem virorum, Ecclesiarum gravamina, pauperum oppressionem, & totius tam Gallicanae quam Anglicanae gentis periculum, quae propter guerram quam tu & carissimus in Christo filius noster Rex Anglorum illustris adinvicem exerceris, provenerunt haecenus, taceamus, communi populi Christiani dispendio & excidio Hierosolymitanae provinciae tuae & ipse causam videmini praestitisse & materiem, cum hominibus utriusque regni propter tuam & ejus dissensionem detentis, non solum quae amissa fuerant ab initio in partibus transmarinis nondum recuperari potuerint, immo his etiam grave videatur periculum imminere quae a Christianis haecenus sunt possessa. Antiquis enim & tristibus rumoribus novi ac tristiores supervenere rumores, quod cum Theutonici Accon navigio &c. *usque ad verbum* assumite. Quia vero nos ad subventionem terrae orientalis, tam in personis, quam rebus, dilectos filios nostros Soffredum tituli sanctae Praxedis & P. sanctae Mariae in via lata Diacon. Cardin. apostolicae sedis Legatos, viros honestate morum, maturitate consilij, & scientia reverendos, quos inter alios fratres nostros speciali caritate diligimus, ministerio proprio sanctae crucis caractere curavimus insigniri, ne quid ex contingentibus omittere videamur, dictum sanctae Mariae in via lata Diacon. Cardinalem, virum scientia praeditum, honestate praclarum, Deo & hominibus (sicut speramus) acceptum, ad tuam & ejusdem Regis praesentiam duximus destinandum, legationis ei officium committentes. Ideoque serenitatem tuam rogamus, monemus, & in remissionem injungimus peccatorum, quatenus eum sicut Legatum apostolicae sedis recipiens & honorans, ad exhortationem nostram & ejus infra duorum mensium spatium post receptionem praesentium & commotionem ipsius factam utrique vestrum, quia hic est necessarium populo Christiano ut id sine dilationis diffugio

maturetur, cum sine tuo & fidelium tuorum ac sine dicto Rege ac fidelium ejus subsidio, quod in sequenti Martio proposuimus ad partes illas dante Domino destinare, vix terræ in qua pedes Christi steterunt, & ubi Deus noster ante secula nostram dignatus est operari salutem, poterit subveniri, plenam pacem vel treugas longas saltem usque ad quinquennium ineas & observes, ita quod interim nullum alterutri circa proprietatem vel possessionem eorum quæ à reliquo detinentur, præjudicium generetur. Alioquin, quantumcunque nobis molestum existat celsitudinem regiam in aliquo molestare, quia tamen Deum tibi præponimus, & communem utilitatem tuis debemus commodis immo potius incommodis anteferre, nisi ad commonitionem ejusdem Legati mandatum apostolicum infra scriptum terminum humiliter receperis & impleveris, ex tunc de communi fratrum nostrorum consilio totam terram tuam subjacere decernimus interdictioni; ita quod præter baptismum parvulorum, & pœnitentias morientium, nullum in ea divinum officium celebretur. Quod si nec per hanc districtiorem impleveris quod mandamus, te ipsum, fautores & consiliarios principales ecclesiastica severitate noveris coercendos. id ipsum de terra Regis Angliæ, ipso etiam, fautoribus suis, Consiliariis decernentes. Venerabilibus etiam fratribus nostris Archiepiscopis, Episcopis, & dilectis filiis Abbatibus, Prioribus, & universis Ecclesiarum Prælatibus utriusque regni, sub pœna ordinis & officij sui mandamus, & in virtute Spiritus sancti præcipimus, ut interdicti sententiam secundum præscriptam formam inviolabiliter studeant observare, & faciant ab aliis irrefragabiliter observari. Idem etiam fratribus militiæ Templi ac Hierosolymitani Hospitalis sub privilegiorum & indulgentiarum suarum pœna mandamus, credentes ex hoc non voluntati tuæ sed utilitati, non affectui sed profectui, non oneri sed honori consulere, totique Christiano populo providere. Satuimus etiam ut si quis omnino Clericus, cujuscunque professionis vel ordinis, post interdictum nostrum divinum tibi præsumserit officium ministrare, ordinis & beneficii sui se noverit periculum incurrisse. Attendas igitur, fili carissime, nostrum & apost.

sedis tuæ matris affectum, causam coactionis inspicias, & communi utilitati prospiciens, motui carnis animæ præpone salutem, & sensualitati præferas rationem; non apostolicæ sedi regia potestate resistens, sed humilitate deferens filiali; quæ in hoc etiam salutem tuam procurat pariter & honorem.

Scriptum est in eundem modum R. illustri Regi Anglorum. Scriptum est super hoc universis Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, Prioribus, & ceteris Ecclesiarum Prælatibus in utriusque Regis regno constitutis.

POTESTATI ET POPULO
Spoletano, Baronibus, Nobilibus, & universis fidelibus nostris in Spoletan. diocesi constitutis.

Magnificavit Dominus facere misericordiam nobiscum, juxta quod scribitur in Propheta. Cui gratiarum referimus actiones, quod usque ad nostra & vestra tempora reservavit ad quæ pradecessores tam nostri quam vestri summo desiderio anhelarunt. Ipse enim qui dat lassio virtutem, & his qui non sunt fortitudinem & robur multiplicat, patrimonium beati Petri, portionem videlicet nostram, desiderabile & præclarum hereditatis nostræ funiculum, quæ in oppressione diu posita, fuerat per violentiam occupata, nobis sperantibus quod manus ejus abbreviata non esset, ut salvare nequiret, nec auris ejus, ut non exaudiret, aliquatenus aggravata, absque violentia qualibet aut bellicoso congressu restituit, & bonam ad nos multiplicavit fidelium Ecclesiæ voluntatem; ita ut secundum Esaiam jam dicere posse speremus: *Sedebit populus meus in plenitudine pacis, & in tabernaculis fiducia, & in requie opulenta.* Sanè qualiter Contr. Dux quondam dictus Spoleti Ducatum Spoletan. in nostris manibus resignavit, & ad mandatum Ecclesiæ cum humilitate redierit, vos non convenit edoceri, cum ille qui forsitan peccatis vestris exigentibus, juxta verbum Hieremias, super vos gentem robustam adduxerat de longinquo, gentem cujus ignorabatis linguam, posuerit visitationem vestram pacem, & præpositos vestros justitiam priorum timore sublato. Propositi siquidem nostri & voluntatis existit ut terra quam Dominus, ut dictum est, ad manus nostras non in

*Epist. 376.
Vt Cardinali,
Rom. Pontificis
magistranti, ab
temperet.*

*f. inter de
de n. n. n.*